

Çocuk

– İbrahim COŞAR · 15 Temmuz 2014

Mustafa'ya

Bir ana evladını yüreğinde taşıırken
İçi kan ağlasa da derdi bildirmez çocuk!
Bir baba evlat için olmaza ulaşırken
Neden evlat babada yüzü güldürmez çocuk!

Daha ilk nefesinde açmışken kucakları,
Gönlün sırrına kafes olmuş taşocakları,
Gün bilmez gün içinde güne olacakları,
Kader aradığını neden buldurmaz çocuk!

Onca yaşanmışları anlatır saçta aklar.
Neden içini çeker sen geçerken sokaklar.
Var iken var olanlar, yokken yanında yoklar
Taşan su bardağını asla doldurmaz çocuk!

Gül adını taşırsın, gülün hatırı vardır.
Sabır, tüm fırtınaya dayanıklı duvardır.
Gurur, kalpte yeşeren aşk için canavardır.
Bülbül sevdiği gülü kırıp soldurmaz çocuk!

Yaşattığın her olay canları şok ederken,
Her acı gönlündeki sevdayı çok ederken,
Bir ölüm kaç sevdayı doğmadan yok ederken,
Bir sevda, bir ölümü neden öldürmez çocuk!

İbrahim COŞAR